

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fl. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Florica cu norocu-n coada cânelui.

Humorescă.

Florica nu era frumoasă, nici urâtă de speriat, dar dela natură înzestrată cu-n vino-ncoaci ș'un lipiciu fermecător: Tinerii se lipeau de ea ca muștele de hârtia unsă cu cleiu.

Inima ei, un asil spațios pentru amoresați, cuprindea în locașurile sale teologi gr. or. cu dragoste ecumenică, și teologi gr. cat. cu dragoste papală: Amorul ei era interconfesional.

Pe timpul, când în etatea de 12 ani Florica cerceta școala, o țigancă corturăreasă dându-i cu ghiocul de noroc i-a zis: Mi sē arată c'o se te faci preoteasă . . . un popă frumos ca luceafărul din luna lui August are sē-ți fie bărbat . . . ș'u-n cățal negru cu-n snop de pēr lung în coadă o sē-ți aducă norocu-n casă!

De atunci din ochii Floricei izvorea numai raze teologice și-i arătau un viitor pardosit cu prescuri și năporojne mari cât petrele de moară. Ea în toți tinerii, cari cu dragoste i-sē apropiau, numai candidați de preoție vedea, și le spunea franc, că preoteasă are sē se facă.

Dela 15 ani începând Florica a deşchis cu numeroşii ei adoratori o estinsă corespondinţă de amor în prosă şi-n poezii. Ea, ca multe altele de pănura ei, credea, că a scrie poezii e tot una cu a fi poet, ori cum ar zice cocoana Sfecla poeată. A scris şi ear a scris până la etatea de 26 ani mai mult despre amor decât Ovid în cartea sa despre: „Arta de a iubi“.

În nenumeratele ei epistole de amor avea obiceiul să adauge din bogatul şi frumosul ei păr, pe care în două cosiţe lungi şi groase mai bucuroasă îl purta pe spate decât învăluit preste cap, câteva fire în semn de deosebită dragoste.

Când a ajuns etatea de 26 ani, o etate de mult trecută preste sezonul lui Isaiatănţueşte, pletele maiestoase ale Floricei erau reduse la lungimea unei cozi de iepure, şi-n unghiţa amorului ei un crâsnic afumat la nas de suflatul în cădelniţa nu s'a prins, necum un popă.

Cu desevêşire desperată, Florica şi-a acăţat speranţa măritatului de cuiu, şi tot amorul şi l-a concentrat într'un căţâl negru cu păr lung de rasa bohemă.

Luni trecuseră la mijloc fără ca la adresa Floricei să mai sosiască vr'o epistolă de amor.

Într'o zi de Lună nouă Florica tocma scurtase cu foarfecile lungile floace din coada lui „Iax“ când iată epistolarul c'o epistolă de amor. Ea ceteşte epistola cu mult dor, se aşază apoi la masă, şi imediat dă scriitorului răspuns. În semn de deosebită iubire alătură în epistolă nişte floace din coada lui Iax, şi-i dă drumul la poştă.

După câteva zile un candidat de popie bate la uşa Floricei, îi cere mâna, ea îi dă amêndouë: Era cel cu floacele din coada lui „Iax“!

Azi Florica e preoteasă fericită în . . . Găceni!

Articuluș pentru țaitungu „Calicul“ din Sibiu.

Auzit'ați auzit	Mai scoate din a lui gură
Ce „Drapelul“ ne-a șoptit?	Domnul doctor Sécătură,
Ci că colo-n Cimișoară —	(Pardon, voiți se zice Stură!)
Unde apă limpegioară	Dar sè-mi spui tu nene Stură
Nu vezi nici se dai ce-ai da —	Minunată-nvêțatură
A început a apărea	Unde o ai învățat
Un țaitung scris ungurește	Doar în Lighet, în Bănat?
Care par-că se numește	Atunci tu Costică Stură
„Temesvári hires lap“?	De ce-nvêți limba prin gură
Și-apoi ați mai auzit	Când nemțește, când șvă-
Ce „Drapelul“ ne-a șoptit?	[bește,
Ci că l'aia sécătură	Când chiar tistaș ungurește,
De țaitung, Costică Stură,	Ba-n Lighet chiar românește?
Advocat în Cimișoara	După al têu cheredeu
Își descleaștă gurișoara	Nene Stura, dragul meu,
Și spune, nene, și spune	Ar fi se uiți tot mereu
Adevărată minune,	Câte o limbă începând
Că la turnul vavilon	Cu limba cea mai de rînd
A fost un mare cocon	Pănă-n urmă-i rămânea
Cel ce limbi a mestecat	Cu una, ce țî-a plăcea!
Ca-n ungurescul regat!	Că se vezi: sunt dobitoace
Și știți ce mai zice Stura	Și cu pene și cu floace
În țaitung și și cu gura?	Ce numai o limbă au
Zice că o nație	Și numai un sunet dau;
Numai atunci e mare	De ce omul n'ar putea
Când numai o limbă are	Cu o limb'a rămânea?
D'apoi limbă, coalea, lungă	Dar atunci, cocoane Stură,
Cât cu ea sè se ajungă	E altă încurcătură:
Chiar ea boul, păn la coadă	Care limbă ai dori
Vai ce-nvêțatură șoadă!	Tot omul a o grăi?

Nu ai cumva gust și dor
 A vorbi ca și Nyisztor
 Adalbert cel dela Kluzs
 Care are stipenduş
 Din Blaj dela Consistor
 Că d'oară e domnişor
 E copil de senator?
 Vrei se ştii el cum vorbeşte?
 Uite icea și ceteşte:

La Präsidentul a lui Cercul

„Petru Major“

en Budapesta.

Ió ma rog, pa Präsidentului, se
 face bine și tremete scrisorile mele
 de stipendiu, aici la Kluzs, tyertuala
 45 filler tremet acúş.

Ió recomanda si remui cu co-
 legiatu

Adalbert Nyisztor

Kluzs.

Dacă domnule Stura
 Îți place limba asta,

Bun! învață-o voios,
 Folosește-o sănătos
 Scoate în ea și țaitunguri
 Prea mărește-n ea pe Unguri
 Nimenea nu te oprește
 Că doar vorba pilduește:
 „De gustibus
 Non est disputantibus“
 Ci nu da altora sfaturi
 Ce limbe să-nvêrtă-n guri,
 Mai bine domnule Stura
 Păstrează-ți învêțătura
 Și-o leagă cu șapte ațe
 Și-o poartă zi-noapte-n brațe,
 Scoate-o ziua la soare,
 Noaptea du-o-n șezetoare,
 Doară, doară, va cloci
 Și din ea va răsări
 Limbă mândră, dragădor
 Ca a lui Adalbert Nyisztor!

Dr. Zeno.

Versuri cu musca pe căciulă.

Ședințele literare
 Zău nu fac două părale
 La ceice-nloc să cârpească
 Nopti întregi din gură cască!

Cine-i Hátosz?

(Un tip românesc din orașul Dej.)

Cine-i Hátosz? Cine-i Hátosz?
Hátosz e un biet samsar,
Dacă nu l'ar chema Flore
Ai crede că-i un jendar.

Din student, copil de popă,
În cătane l'au luat
Și-au vrut a-l pune la dobă,
Dar el fu fercheș băiat
Vru se fie ghinerar,
Și în trei ani fu chiar căprar.

Sosit dela miliție
El în Dej s'a pripăsit
Și ca om de omenie
O slujbuță și-a găsit
Apoi, ca fercheș băiat,
El s'a pus de s'a-nsurat.

Muerea-i o unguroaie
Mai cuminte decât el;
Ea avea și o căsoaie,
El n'avea nici un purcel,
Dar cât cu chin, cât cu vai,
La olaltă duceau trai.

Bámfi pașa îns'aude
Că Hátosz ar fi român,
Deci să pune mândru, iute,
Și-l departă dela fên,
Ba nici la ogrinji nu-l lasă,
Acum stai tu Flore-acasă!

Când fu el în asta stare
Mihali făcu o bancă
Și, după multă rugare,
Pe Hátosz aci-l apleacă
Dându-i postul de cassar,
Că-n cătane fu căprar.

În aceasta calitate
Flore Hátosz eată-i domn,
Deslipi foale de spate
Umbla drept ca ori ce om,
Pe Mihali proslăvia,
Pe ceilalți comânâcea.

Dar e o zicală veche:
Un puiu alb dacă-i sătul
Iasă de după ureche
Și cu pas țațoș fudul,
Când crezi că-ți merge mai
El te face de rușine. [bine,

Astfel fu și Flore Hátosz,
Îndată ce fu sătul,
Fu obraznic, fu sfătos,
Și credea că nu-i destul
Se fie numai cassar,
Vru se fie ghinerar!

Atunci Mihali frumos
Îi dă cu picioru-n dos,
Ear domnul Flore Hátosz
De atunci e furios:

Țipă, strigă-n gura mare,
Dă din mâni și din picioare.

Fiind ear ajuns pe drumuri,
El cochetează cu unguri,
L'alegeri de deputați
Cu corteși umblă de braț,
Și-atât strigă, face gură,
Pân capăt'o bucătură.

Apoi ca om cu cap breaz
El deschide zálogház,
Din căprar și din cassar
Eată Hátosz e samsar!

Când Români ca Mihali
Vreu românește a vorbi
Colo la congregație,
Atunci Hátosz mai întâie
Strigă: Noi drept nu ți-am dat
Ca se faci românesc stat.

Ear Bámfi în Dej când vine
Hátosz află c'ar fi bine

Sě-i strige éljen și el,
Că, te miri, i-a da un purcel.

Cine-i Hátosz? Cine-i Hátosz?
Hátosz e un biet samsar
Dacă nu l'ar chema Flore
Azi ar putea fi cassar,
Dar așa e — — — filosof!

Acuși s'aleg deputați
Și pe Hátosz l'om vedea
Umblând cuprins braț
[la braț
Cu ceia ce-or vrea se dea
Ceva baccis pentru vot,
Că banii nu cad din pod.

Esta-i Hátosz! Cine-i Hátosz?
Hátosz e un liliac,
Care nu ști nici o limbă,
Da-i fălos, căci e buiac
Are și el trei groșițe
Și-ncâlcește cele ițe!

Delarej.

Politica politicoșilor.

Din politică singur cei politicoși trag foloase.*)

*) Vezi alegerea din Nădlac.

Memorandul

onorabililor și reverendissimilor preoți catolici de rit grecesc, adresat Sinodului Archidieceșan ce se va ținea în Blașiu la 10 Maiu 1904 al mântuirii, ear dela facerea lunei — după calendarul Mendel-Sinnberger 5665.

Venerat și sfânt Sinod	Să se facă colo-n Blaj
Ținând la vlădica-n pod!	Un fond închis cu grilaj
Noi, tot clerul din provința	Cum fusese, odinioară
De catolică credință	Și consumul bună orară
Ear de rit curat grecesc	Și-n Sibiiu Concordia,
Est Memorand creștinesc	Acest fond, Măria ta
Trimitem cu mare jale	Se fie predestinat
Pentru Măriile S'ale	La cei morți de îngropat
Și-i rugăm, mare rugăm,	La cei vii de îngrășat,
Și cucernic ne-nchinăm	Dar la el împărtășiți
Ba și bumbi-i sărutăm,	Vor fi numai cei uniți
Bumbii de pe reverandă	Și la ferbel chibzuiți.
Și icoana din verandă;	Ca acest fond se sporească,
Și-i rugăm cu umilință	Mare cât Daian se crească
Cu catolică credință	Se va pune de o camdată
Memorandul să-l primească	Pe-ntreagă unita gloată
Și-n Sinod să-l și cetească	De tot capul trei corone
Și ce-i scris se isprăvească,	Și câte-un țap fără coarne.
Că nu cerem nici un rău	Când fondul ăl'a fi mare
Dela domnul Archireu	Toți cei morți vor fi în stare
Ci cerem și noi, ca lumea	Să-și facă înmormântare
Câte-o bună pârticea	După rit, după tipic,
Din bunurile lumești	Cu vinars dela Izig;
Pentru cele sufletesti	Atunci, Venerat Sinod,
Ce le dăm norodului	Ori care unit preot
În preajma Sinodului.	De a dragul va și muri
Mai întâiu și-ntâiu de toate	Când a bună seama și
Ne-am ruga — dacă se poate	Că nu mai poate trăi,

A doua, ne mai rugăm
 Ca în Blaj se-nfințăm
 Un fond cât troianul cal
 Numit fond provincial
 De unde vor fi plătiți
 Toți preoții cei uniți
 Ori au dinți ori nu au dinți
 Ori au barbe și sunt grași
 Ori se poartă tunși și rași
 Numai cât uniți se fie
 Asta vrem ca să se știe!
 Acest fond se va crea
 Foarte lesne, eat'asa:
 Cassele bisericesti
 Care au uși și ferești
 Vor da câte zece zloți
 Ear mireni — dar nu
   [preoți —
 Vor da de cap — cum e capul
 Mai coronă, mai șustacul,
 Care-i mai mare florinul.
 Când fondul ăst'a fi mare
 S'a da la preoți salare
 De lună — o sută bună,
 Atunci toate-or merge
   [strună!
 A treia rugă umilă
 Nu-i mare cât o cămilă,
 E mai mică, sfânt Sinod,
 E, ca ori care preot
 De legea catolicească
 De rânduiala grecească
 Se aibă atâtea sate
 Câte soiuri de bucate

Se cultivează ăst an
 Pe fondul basilitan,
 Se aibă de a îndemână
 Câte zile-n săptămână
 Atâtea sate mari-mici
 De bogăți și de moșici.
 În toate el se popească
 Alt popă se nu primească
 Dar acest popă apoi
 Să fie cu pas greoi
 Și cu glas ca de broscoi.
 Vezi bine în casul ăsta
 Popii s'ar împuțina,
 Dar cei fără parochii
 Ar prinde alte lefterii,
 Largă-i lumea, mare-i țeara,
 Nu-i la dracu America;
 Dar apoi popii rămași
 Stau bun că toți ar fi grași
 De-ai gândi că-s canonici
 Atât ar fi de voinici.
 A patra punct din rugare
 E pentru egalizare
 Pentru uniformizare
 De stole și lecticale.
 Aci, venerat Sinod,
 S'a zice: Ori ce preot
 De legea catolicească
 De rânduiala grecească
 Va avea dela botez
 O ferdelă de ovės,
 Ear dela înmormântare
 După a mortului stare:

Vre-o douăzeci de coroane
 Și-o vită de celi cu coarne,
 Ceva juncan, mînz ori cal
 În fine-ori ce animal.

Apoi pentru Iordan
 Va avea un porc de un an;
 Ear colo la spovedit
 El va avea negreșit
 De tot păcatul corona
 Că așa scrie pravila.

A cincea, cerem anume
 Să se facă sesiune
 Pe seama preoților
 Cum sunt a baronilor.

A șeasa cerem curat
 Popa a fi dispensat
 Pe veci de catechisat.

A șeptea cu glas deplin
 Cerem popa s'aibă vin
 Trei litruțe-n toată ziua
 Că așa zice psaltirea:
 Vinul, scumpul, veselește
 Inima care jelește;
 Ear preoții cât trăesc,
 Nu fac alta, ci jelesc.
 Aceste, Mărit Sinod,
 Le subscie ori ce preot
 De legea catolicească
 Care mulți ani se trăiască
 Amin și o litră de vin!

D a c ă,

amăsurat învățătorei astronomice, „Planete“ se numesc
 acele corpuri cerești, cari își primesc lumina dela altele,
 atunci și popa Nistor, care-și primește lumina trebuin-
 cioasă din biserică, încă e o planetă!

A murit exlexul.

Când văzură executorii	Că exlexul de reinvie
Că exlexul a murit,	De foame o se crepăm.
Săriră mai sus ca norii	Dar acum păn' avem vreme
Ear unul a glăsuیت:	Dinții se ni-i ascuțim,
Dragii mei ortaci cinstiți	Să rodem tot ca locusta,
Mai doi ani am tot postit,	Burta se ni-o înfoim
Acum dinții v'ascuțiți	Și se strigăm toți în cor
Că rëndul nostru a venit!	Eljen Tisza, cel cuminte,
Tisza vodă, domnul nostru,	Care cu drag și cu dor
Vězind c'am mai leșinat	Ne coace nouă plăcinte!
Să milostivi cu noi	Éljen Kossuth, al lui prietin,
Și exlexul l'a sfărmat!	Care mult ne-a ajutat
Deci pe lucru se ne punem	Să ne apropiem de blid
La fălci de lucru se dăm	Când exlexul l'au stricat!

Dr. Zeno.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cinstia-ta!

Ai auzit — așa-mi scrii — că preoteasa Cinstiei-tale m'a rogat să te pun în Calic.

Bine ai auzit!

Preoteasa Cinstiei-tale consideră Calicul de supremul for de corecțiune pentru cei scăpătați.

Eu, ce e drept, mult mă ocup de popi, deși adeseori cu displăcere.

Mă ocup însă de popi, cari purtând lămpașul înaintea oamenilor cad pe spate și-și turtesc nasul, ear asta în buna speranță, că se vor tămădui.

Cinstiei-tale, în lipsa atărei speranțe, îți asigur dreptul de îndemnitare: Eu de popi fără nas nu mă ocup!

Primește — te rog — stima și considerațiunea preotesei Cinstiei-tale.

Calicul.

Din faptele lui Victor Popea citireee!

Să luom amintee!

Și era în Satulung un cărturar și fariseu din sămînția lui Popea cu numele Victor!

Despre acesta zis'a Isus cătră poporul adunat: Cărturarii și fariseii șed pe scaonul lui Moisi. Deci toate câte ei vë vor zice să păziți și să faceți, să păziți și să faceți, dar după faptele lor să nu vë luați, căci ceea ce ei zic însuși nu fac!

Dacă Victor Popea vë va zice vouë să-i dați bani, ca să cumpere cărți nouë bisericești în locul celor arse, dați-i, precum Ioan Boncotă 10 floreni i-a dat, dar odată cu capul nu credeți, că el cu banii primiți cărți va cumpăra, ori banii în lada bisericei îi va băga!

Veniva timpul, și acela demult a trecut, decând Victor Popea prin consistorial din Strada Măcelarilor dejudecat a fost să plătească bisericei pentru cearta sa

cu învățătorul Muntean coroane 76, dar eu vă zic vouă, că acel timp nici-când nu va veni, și el acei bani nici-când nu-i îi va plăti; căci scris este: Gardul cu propetele tari nici-când nu cade!

Ear dacă Victor Popea va cere dela voi bani, ca să repareze casa Domnului, dați-i cu mâna plină, nu cereți însă dela el și socoteala despre reparaturi, pentru-că, și dacă vă va da socoteala, în aceea numai racii din cartea țiganului veți afla!

Aflasevor între voi și oameni lesne credincioși, cum odinioară au fost învățătorii adunați în Satulung la conferință, cari davor părintelui Victor Popea coroane 20, ca să cumpere pentru copii săraci cărți. Coroanele date vor fi, ear copii de cărți nu se vor împărtași!

Și făgăduind Victor Popea întru aducerea aminte a mamei sale răposate bisericii din Satulung coroane 200, primiți cu bucurie făgădașul, căci scriptura așa zice: Făgădașul bun bucuria prostului e! — Ear mama lui Victor Popea de 5 ani moartă fiind, biserica are încă destul timp d'a se șterge cu făgădașul lui preste buze!

Mai dăruit'a și I. Sassu bisericei din Satulung 60 coroane pentru o fereastă, dar și această sumă rătăcitus'a fără urmă prin socoteala epitropii!

Și iată vă zic vouă: Toate aceste bune fapte ale lui Victor Popea înecatusau în balta archivei consistoriale din Strada Măcelarilor, ca să se îplinească scriptura, care zice: „Dela cap să împute peștele“!

Feriți-vă deci de cărturari și farisei, cari închid împărăția ceriurilor înaintea oamenilor. Ei nu intra, căci nu pot intra, ear pe cei-ce vor se între nu-i lasă să între.

De aceea înveci cărturarii și fariseii în împărăția ceriurilor nu vor intra, pentru-că scris este: Mai ușor intră protopopul Dan prin urechile temniței decât Victor Popea pentru meritele sale din Satulung în împărăția ceriurilor!

Prorocul Bileam despre întâmplările din luna lui Aprilie.

1. Aprilie.

Protopopul Dan joacă cu procurorul regiu din Braşov clabrias - felsős — şi cu „Cvart-as-bela“ în mână perde partia!

2. Aprilie.

Vlaicu cântă „Ach du lieber Augustin“ pe glasul al optulea. Dr. Saftu aplaudândul strigă: Să trăiască dreptatea!

3. *Aprilie.*

Unirea din Blaj scrie un articol de fond despre virtuțile popii unit din Găinari, care în Păresimi postind își mănâncă mămăliga de toate zilele sugând peștele din unghii, ear noaptea mereu visează congruă!

4. *Aprilie.*

Tribuna din Arad își schimbă politica, fiind-că altceva n'are se schimbe!

5. *Aprilie.*

Popii gr. or. din tractul Făgărașului, al căror nume protopopul Dan l'a folosit la fabricațiunea de cambii false, fac un maslu pentru însănătoșarea Furnicii. Partenie Cosma face la acest maslu servițiile crâsnicești gratuit!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

6. *Aprilie.*

Din cercul electoral XV „Târnava“ se trimit alegătorilor din Brașov, cari pe Dr. Vecerdea l'au ales deputat sinodal, numeroase adrese de condolență!

7. *Aprilie.*

Concordia, societate comercială pe furtișaguri — pardon — pe acțiuni — în Sibiiu, deschide în pădurea Baconii o filială!

8. *Aprilie.*

O față, care cu multe speranțe a cercetat balul albastru din Sibiiu, se logodește cu „fiul cel rătăcit“!

9. *Aprilie.*

Partenie Cosma își cumpără un fes turcesc, îl pune pe cap, apoi își aprinde ciubucul, se pune-n fereastă, și așteaptă urcarea acțiunilor Concordii la burza lui: „Mopperli perduto“!

10. *Aprilie.*

Un colaborator intern al Telegrafului Român competează la magistratul din Sibiiu pentru un post salarizat în secțiunea măturătorilor de strade!

11. *Aprilie.*

Întru iertarea păcatelor acelor gendarmi, cari au prins pe protopopol și liferantul de ovės pentru armată, Dan, cocoana Cosma dă o liturghie de prescuri!

12. *Aprilie.*

Bulgaria face pregătiri pentru mobilizarea unui legion de gândaci de Maiu contra Turciei!

13. *Aprilie.*

Concordia, societate comercială pe acțiuni în Sibiiu caută un conducător espert și capace de-a fura d'odată totul, ca să se gate odată cu licvidarea, și acționarii să se știe la o parte!

14. *Aprilie.*

Dr. Suciu își acată voturile, pe cari la alegerea de deputat dietal în cercul „Nagylak“ nu le-a căpëtat învaluite în Tribuna din Arad la fum, pentru-ca bine afumate să le donese museului național din Sibiiu!

15. *Aprilie.*

Telegraful Român scrie din incidentul alegerii din Nagylak un fulminant articol de fond întru apërarea politiceii de activitate, și pentru consumarea lui trimite abonenților sei câte o cutie de „Seidlitzpulver“!

16. *Aprilie.*

Cândea, protoereul Avrigului, încredințat cu administrarea protopopiatului lui Dan, plecând din Sibiiu, își

pune reverendele în trenul Făgăraşului, ear el pleacă c'o poenăriţă cu trenul de Alviñ.

După isprava cu poenăriţa, Cândea se întoarce la Făgăraş, îşi află reverendele, cercetează tractul lui Dan de-amăruntul, şi raportează consistoriului: Toate în ordine, în cassele parochiilor nici o lăscae, ca şi-n a Avrigului!

17. *Aprilie.*

Dr. Vlad începe a se convinge, că-n alianţa sa cu Rusu Deşiratul îşi rischează toată reputaţiunea!

18. *Aprilie.*

Un popă vorbeşte în Blaj cu voce înnaltă despre cereştile daruri ale congruii!

19. *Aprilie.*

Unirea îi astupă gura cu traiul îmbelşugat al popilor uniţi din trecut, cari se hrăneau din răbdări prăjite!

20. *Aprilie.*

Ziarele maghiare scupă pe Moldovan Gyergyel pentru meritele sale patriotice în obraz!

21. *Aprilie.*

Un bărbat de mult timp însurat se mângăe, că trăind atâta timp cu dracul într'o casă, Dumnezeu îl va scuti pe cealaltă lume de Iad!

22. *Aprilie.*

Unirea bombardează pe greco-orientali din tunuri umplute cu ghiulele din capete goale!

23. *Aprilie.*

Telegraful Român răspunde bombardementul Unirei din mitrailese umplute cu câlţi!

24. Aprilie.

Cocoana Europa suferind lung timp de durere de cap, medicii ținând consiliu își dau părerea, că numai când va începe să-i curgă sângele pe nas, se va mântui de boală.

25. Aprilie.

Asemenea lui Eremia prorocul pe ruinele Erusalimului, plânge Moldovan Gyergyel pe ruinele patriotismului său!

26. Aprilie.

Popa Lica Popp din Ludoș — pocniar capul — aducânduși aminte cât a strigat în săptămâna patimilor contra Ovrelor pentru-că au răstignit pe Christos, fără se știe, că ori-care Ovreu, amăsurat Talmutului, e dator a scuipa de trei ori după un popă creștin, îndrumează pe parochienii săi încurcați în procese să-și iee apărător ovreu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

27. Aprilie.

Apa din Rîul Sibiului scade vîzînd cu ochii. Din motivul acesta apa din articlii de fond ai Telegrafului Român, cari tractează despre politica activității, se abate în Rîul Sibiului. Rîul iese din alvii, și înneacă comunele: Gusterița, Bungard, Mohu și Veștem. În mulțimea apei Cibirului se înneacă rîul Hîrtibaciu, și o mulțime de broaște!

28. Aprilie.

Tribuna dela Arad se pocăește și crede, că alegerea lui Dr. Suciu în Nagylak s'a zădărnicit prin o făcătură în monetă sunătoare, sau în bancnote dualistice!

29. Aprilie.

În Ungaria se spînzură un biet păcătos sîrac; păcătoșilor bogați li se spînzură crucea de aur pentru merite de pept!

30. *Aprilie.*

În Avrig se arată pe bani un reprezentant al primării, care încă nu s'a îmbetat pentru binele comunii!

31. *Aprilie.*

Un rac se alege în comuna Roian de popă cu îndatorirea de a merge cu exemple bune înaintea poporului său!

Un secret.

— Tu Lucrețio, am să-ți comunic un secret!

— Ce fel?

— Dar știi tu tăcea?

— Ca peștele!

— Aseară (Liviu) m'a Upetrecut (pân' la) poartă, și dându-i cu mulțămită mâna de despărțire el smâcînd fără veste mi-a furat o sërutare!

— Pentru Dumnezeu . . . asta-i o crimă, care în America se pedepsește cu mii de dolari!

— Ei, de unde să-mi dea Liviu mii de dolari?

— Tot una de unde . . . a comis o crimă, care strigă la ceriuri după pedeapsa!

— Și tu crezi, că nu l'am pedepsit?

— Cum?

— I-am dat și eu o sërutare!

— Pfui! . . . tu ai încetat a mai fi prietenă cu mine . . . adio!

Urzică Scandalografescu.

În fine parlamentele austro-ungare au votat sumele cerute de rășboinicul ministru dualist ca absolut necesare la clasificarea de mare putere a statelor europene. Și popoarele austro-ungare au motiv se strige ministrului rășboaelor dualiste un întriit: „Să trăiască“!, pentru-că dacă acesta cerea o sumă înzecit mai mare, reprezentanții parlamentari ai popoarelor, galanți cum totdeauna s'au arătat în tragerea pelei contribuabililor preste urechi, și suma înzecită i-o votizau.

Deși nu se poate tăgădui, că supușii austro-ungari, chiar și cei cu darea în restanță, mai bucuros mănâncă și beau bine decât plătesc darea, totuși în urma dresurei sistematice au ajuns la convingerea, că suprema plăcere a ori-cărui cetățan dualistic fără deosebire de rang, națiune și confesiune e ași plăti darea, fie și sub sunetul tobei dinaintea porții.

Eu de una me mir, cum ministrii distruccțiunei publice din Austro-Ungaria nu aştern parlamentului propriu câte un proiect de lege, ca să voteze din vistieria statului batăr a patra parte din suma, ce armata consumă la an, pentru popoarele dornice de a învăţa ştiinţă şi limba maternă în şcoalele lor naţionale.

Eu ţin adecă, că un atare proiect de lege aprobat din partea parlamentelor mai curênd ar asigura Austro-Ungarii starea de mare putere în concertul statelor europene decât un credit înzecit mai mare decât cel votat ministrului de răsboiu.

Marii diplomaţi austro-ungari, ca şi deputaţii ambelor parlamente, chiar şi cei-ce trag diurnele simplu pentru că-şi freacă fundul pantalonilor de băncile parlamentare, atâta totuşi ar trebui se ştie din istoria lumii, că dascălii germani au învins în ultimul răsboiu asupra Francii, şi au creat omnipotînţa Germanii în Europa.

Domnilor dela putere! Daţi, în acest stat lăsat de Dumnezeu poliglot, dascălilor mijloace de existenţă, şi libertatea să-şi înveţe copii în limba maicei lor, şi veţi crea o mai mare putere a statului, decât cu toate tunurile câte din fabrica lui Krupp de când există au ieşit sunt în stare ai da.

Înţeleg într'un stat poliglot existenţa unei limbi comune, prin care statul îşi exprimă voinţa sa, dar nu-nţeleg existenţa nici unui stat, care mie, ca cetăţan liber al său, nu-mi dă voe să-mi exprim voinţa mea în limba, pe care mamămea, când m'a născut, mi-a pus în gură!

Cocoana Gurădulce.

Câț, că voi nu vă spargeți capul după emancipare!
Sărutarea — zice Dr. Amnar — e astuparea puzei
cu pupăză!

Când bărbatu-mio, fie iertatul Sfeclescu, ca flăcău,
m'a sărutat de primadată, eu bucuroasă ași fi strigat să
mă audă toată vecinătatea, dar cum era se strîg cu gura
astupată? Mițuluc!

Venindu-mi după prima sărutare în fire, deloc am
recunoscut cât de bună e întocmirea, că sărutându-te
cineva îți astupă gura, și ești silită să taci. Mițuluc!

Aseară căzându-mi cocoana Sfecla cu-n car de nou-
tăți pe cap, între altele-mi povestește, că ea, emancipată

cum e, de mai multe zile se preumblă cu-n tinăr pe înserate pe sub Arini, dar ala, așa se vede, e atât de prost încât nu știe, că și femeile măritate, s'erutându-le, cu gura astupată nu pot striga să le audă bărbatul. Căț!

Părăsindu-mă cocoana Sfecla, eu m'am cufundat în cugetări despre viața noastră românească din trecut și din prezent. În zilele mele cuvântul emanațiune nu era cunoscut. Femeie fără bărbat nu vedeai ziua necum noaptea, sau cel mult ziua prin tîrg, ca să cumpere cele de lipsă pentru casă. Fete fără mame nu vedeai pe strade nici mergînd la biserică. Mițuluc!

Azi vezi fete vagabundând fără mame pe strade. Emancipate, cum se consideră, pleacă singure la jocul „tenis“, și sub escortă militară se întorc cătră casă. La anumite timpuri din zi le vezi întîlnindu-se pe anumite străzi cu ofiteri și tineri vagabunzi, de-ți vine se crezi, că prin telefon și-au comandat reciproc întîlnirea. Căț!

La biserică nu merg fetele decât rar în toalete nouă, ca să arete că-s ângeri călăriți de dracul modei. Căț!

Din discursurile ce întrețin pe strade și-n galeria bisericii fetele de azi te conving, că trecerea lor prin școale întru nimica nu se deosebește de trecerea cânelui prin apă. Faptic numai aripile le lipsesc fetelor de azi, ca să înfățișeze niște găște veritabile. Căț!

Est fel de purtare la fete să numește azi emanațiune. Și eu am auzit părinți, a căror fete le-au crescut preste cap zicînd: Fetele noastre sunt „emancipate“, până-cînd mai bine le-ar sta s'o spună verde — „sunt prost crescute“! Căț!

Nu-i mirare deci, că mai demult tinerii de dragoste își perdeau mintea, azi de minte își perd dragostea, și nu se însoară! Mițuluc!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Patru boi sè-ți dea Dumnezeu, și din toți patru cu opinci se te alegi!

* * *

Însurându-te, cât vei trăi se joci la porunca nevestei tale pe zicala lui Isaiatănțuește în ciur fără se atingi veaca!

* * *

Din dividendele Concordii sè-și facă Cosma monument întru eternisarea capacității sale creatoare!

* * *

La Nădlac se te aleagă deputat dietal cu programul cofărișelor dela Telegratul Român, Tribuna, și Libertatea!

Păruială.

— En auzi ce gălăgie-i în casa asta, ca și când ar fi nuntă!

— Aș . . . . nunta a fost d'o săptămână, acum-i păruiala!